JPHRI
Journal of Public Health Research and Innovation

Original research

Citation:
จุฬารัตน์ บุณยะกวี. ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่. วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางสาธารณสุข. 2566;1(3):51-62.

ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

จุฬารัตน์ บุณยะกวี

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

บทคัดย่อ

บทนำ: สถานการณ์การติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศไทย มีรายงานผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อสะสมเพิ่มมากขึ้น แนวโน้มการแพร่เชื้อของจังหวัดกระบี่ยังคงพบกลุ่มก้อนการระบาดใหม่ในสถานที่ทำงาน สถานประกอบกิจการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และแพร่เชื้อต่อในชุมชน และในครัวเรือน ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบในหลายด้าน เศรษฐกิจ สังคม และความเครียดวิตกกังวล อีกทั้งจำนวนเตียงในโรงพยาบาลก็ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ป่วย สถานบริการโรงแรมหลายแห่งได้ให้ความร่วมมือ และสมัครใจเข้าร่วมเป็นโรงแรมที่ใช้เป็นสถานที่กักกันตัวของรัฐทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ หรือที่เรียกว่า Alternative Local Quarantine (ALQ) ซึ่งจากความร่วมมือจากผู้ประกอบการภาคเอกชนประเภทโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ นับเป็นความสำเร็จอย่างหนึ่งในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่จังหวัดกระบี่

วิธีการศึกษา: การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross sectional survey research) เก็บข้อมูลในเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2565 กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine จังหวัดกระบี่ จำนวน 282 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องด้วยการทดสอบสำหรับความน่าเชื่อถือโดยมีค่า Cronbach's Alpha Coefficient เท่ากับ 0.82 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสถิติไคสแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษา: พนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine ที่สุ่มโดยการหยิบฉลากมาทั้งหมด 3 โรงแรมตามโรงแรมขนาดใหญ่ (ห้องพักมากกว่า 100 ห้อง) จำนวน 1 โรง โรงแรมขนาดกลาง (ห้องพักมากกว่า 30 ห้องไม่เกิน 100 ห้อง) จำนวน 1 โรง และโรงแรมขนาดเล็ก (มีห้องพักเดี่ยวต่ำกว่า 30 ห้อง) จำนวน 1 โรง ที่ยินดีเข้าร่วมในการวิจัยทั้งสิ้น 282 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.77 อายุเฉลี่ย 36.53 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมปลาย ร้อยละ 43.97 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,853.53 บาท ได้รับวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 เข็มที่ 3 ร้อยละ 77.67 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 51.06 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 76.60 และส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 95.39 ระดับทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคโควิด-19

สรุปผล: การศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า พนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ มีความรู้ และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับสูง ดังนั้นหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine เข้ามามีส่วนร่วม ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข่าวสาร รวมถึงร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานเกี่ยวกับโรคโควิด-19 ของ ภาคราชการด้านการท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรจะมีการวิจัยและพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 โดยเน้นเรื่องความรู้เรื่องเกี่ยวกับโรคโควิด-19 และการพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 รวมทั้งมีการศึกษาติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันโรคที่ดี

คำสำคัญ: ความรู้ ทัศนคติ โรคโควิด-19

วันที่รับ: 14 ส.ค. 2566
วันแก้ไข: 25 ส.ค. 2566
วันตอบรับ: 30 ส.ค. 2566

ผู้นิพนธ์ประสานงาน:
จุฬารัตน์ บุณยะกวี:
Email: boonyakawee11@gmail.com

JPHRI
Journal of Public Health Research and Innovation

Original research

Citation:
Chularat Boonyakawee. Knowledge, Attitude and Preventive Behaviors of COVID-19 among Alternative Local Quarantine Hotel Personnel in Muang District, Krabi Province. Journal of Public Health Research and Innovation. 2023;1(3):51-62.

Knowledge, Attitude and Preventive Behaviors of COVID-19 among Alternative Local Quarantine Hotel Personnel in Muang District, Krabi Province

Chularat Boonyakawee

Muang Krabi District Public Health Office, Krabi Province

Abstract

Background: The Situation of COVID-19 Infection in Thailand has accumulated more reports of confirmed cases. The transmission trend in Krabi province continues to see new clusters of outbreaks in the workplace, various business and continuously epidemic through the community and in the household which impacted to economy, society and anxiety. The number of hospital beds was not enough for the number of patients, also. The successful of this problem solving in Krabi was many hotels became to Alternative Local Quarantine (ALQ).

Methods: This cross-sectional survey research was conducted in January – March 2022 by online questionnaire among 282 employees in the Alternative Local Quarantine Hotel, Krabi Province. The results were then analyzed for its reliability. For the part of knowledge in pesticide use by using Cronbach's alpha method, alpha value was 0.82. The objectives were to study knowledge, attitudes and behaviors related to the prevention of COVID-19 and to study the relationship between personal factors, knowledge, attitudes and behaviors for preventing COVID-19 of personnel at Alternative Local Quarantine Hotel, Muang Krabi District Krabi Province. Chi-square and Pearson correlation coefficient statistics were calculated to test for relationships.

Results: The results revealed that 282 personnel at Alternative Local Quarantine Hotel were randomly chosen from three hotels according to the size of the hotel; 1 small size (with less than 30 rooms), 1 medium size (between 30 rooms - 100 rooms), and 1 large size (more than 100 rooms). Found that most of the sample were female (51.77 %), average age was 36.53 years, 43.97 % were studying in high school and average monthly income was 15,853.53 baht, received the 3rd dose of COVID-19 vaccine was 77.67 % and found that the employees had knowledge about COVID-19 prevention at a high level (51.06 %). Most of the sample groups (76.60 %) had a high level in the attitude of preventing COVID-19 and most of the studied samples had behaviors to prevent COVID-19 at a high level (95.39 %), The level of attitude to prevent COVID-19 was correlated with the level of knowledge of COVID-19 prevention, however, no correlation was found with the behaviors in preventing COVID-19.

Conclusions: This study concluded that personnel at Alternative Local Quarantine Hotel, Muang Krabi District Krabi Province had knowledge and behavior to prevent COVID-19 in a high level. Therefore, relevant government agencies should encourage and support personnel at the Alternative Local Quarantine Hotel, Krabi provincial officers should to take a part to advertise a message Including co-driven operations related to COVID-19 of the tourism sector, continuously. And should be conducted a research and development program to COVID-19 disease prevention with an emphasis on knowledge about COVID-19.

Keywords: Knowledge, Attitude Preventive Behaviors and COVID-19

Received: 14 August 2023
Revised: 25 August 2023
Accepted: 30 August 2023

Correspondence to
Chularat Boonyakawee;
Email: boonyakawee11@gmail.com

บทนำ

การระบาดโรคโควิด-19 ในปัจจุบัน เริ่มต้นจากการพบผู้ป่วยรายแรกในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 และหลังจากนั้นก็ได้เกิดการแพร่กระจายของโรคไปยังประเทศต่างๆ แถบเอเชีย เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2562 ได้มีการประกาศพบผู้ป่วยติดเชื้อโควิด-19 เป็นรายแรกในประเทศไทย ซึ่งโรค โควิด-19 เป็นตระกูลของไวรัสที่ก่อให้อาการป่วยตั้งแต่โรคไข้หวัดธรรมดาไปจนถึงโรคที่มีความรุนแรงมาก เช่น โรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง เป็นต้น ซึ่งเป็นสายพันธุ์ใหม่ที่ไม่เคยพบมาก่อนในมนุษย์ก่อให้เกิดอาการป่วยระบบทางเดินหายใจในคน และสามารถแพร่เชื้อจากคนสู่คนได้[1]

สถานการณ์การติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศไทย ข้อมูล ณ วันที่ 24 เมษายน 2564 พบว่า มีรายงานผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อสะสม จำนวน 53,022 ราย โดยเป็นผู้ป่วยที่เดินทางจากต่างประเทศ จำนวน 3,266 ราย และเป็นผู้ป่วยที่อยู่ในสถานกักกันที่รัฐจัดให้ 2,637 ราย มีผู้เสียชีวิตสะสม 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.24[2] และในภาคใต้ มีผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อสะสม 2,858 ราย โดยในเขตสุขภาพที่ 11 มีผู้ป่วยยืนยันสะสม 960 ราย โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีผู้ป่วยยืนยันสะสมสูงสุด คือ 358 ราย รองลงมาคือจังหวัดภูเก็ตจำนวน 292 ราย ส่วนจังหวัดกระบี่มีผู้ป่วยยืนยันสะสมอยู่ที่ 92 ราย ในช่วงระลอกของเดือนเมษายน 2564 ในช่วงวันที่ 1 – 23 เมษายน 2564 จังหวัดกระบี่มีผู้ป่วยยืนยันทั้งสิ้น 53 ราย โดยในจำนวนนี้เป็นผู้ป่วยชาวต่างชาติจำนวน 3 ราย[3]

จะเห็นได้ว่าโรคโควิด-19 มีโอกาสที่จะระบาดในวงกว้างอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวโน้ม ที่จะเกิดการแพร่ระบาดในจังหวัดที่เป็นจังหวัดท่องเที่ยวอย่างจังหวัดกระบี่ ที่มีนักท่องเที่ยวจากทั้งภายในและภายนอกประเทศมาท่องเที่ยวปีละมากๆ ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบในหลายด้านเศรฐกิจ สังคม และความเครียดวิตกกังวล หลังจากเกิดการระบาดในแต่ละระลอกที่ผ่านมาเกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวอย่างมาก[4] แนวโน้มการแพร่เชื้อของจังหวัดกระบี่ยังคงพบกลุ่มก้อนการระบาดใหม่ในสถานที่ทำงาน สถานประกอบกิจการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และแพร่เชื้อต่อในชุมชน และในครัวเรือน อีกทั้งจำนวนเตียง ในโรงพยาบาลก็ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ป่วย สถานบริการโรงแรมหลายแห่งได้ให้ความร่วมมือ และสมัครใจเข้าร่วมเป็นโรงแรมที่ใช้เป็นสถานที่กักกันตัวของรัฐทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ หรือ ที่เรียกว่า Alternative Local Quarantine (ALQ) ซึ่งจากความร่วมมือจากผู้ประกอบการภาคเอกชนประเภทโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ นับเป็นความสำเร็จอย่างหนึ่งในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่จังหวัดกระบี่หนึ่งในนั้นคือสถานประกอบการประเภทที่พักหรือโรงแรม สถานบริการโรงแรมหลายแห่งได้ให้ความร่วมมือและสมัครใจเข้าร่วมเป็นโรงแรมที่ใช้เป็นสถานที่กักกันตัวของรัฐทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดกระบี่ หรือที่เรียกว่า Alternative Local Quarantine (ALQ)[5]

ผู้วิจัยมีความตระหนักถึงสถานการณ์ของโรค และการควบคุมไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวโดยใช้โรงแรมเป็นสถานที่กักกันผู้ที่เดินทางมายังจังหวัดกระบี่ และคำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine เนื่องจากผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานกักกันตัวกลุ่มเสี่ยงของรัฐที่มีความสำคัญ ในการป้องกันการระบาดของโรค จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ และมีการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาในประเด็นความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ในครั้งนี้

วิธีการศึกษา

รูปแบบการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (Cross-sectional Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานที่กำลังทำงานอยู่ในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ จำนวน 778 คน โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้โปรแกรมออนไลน์ OpenEpi เวอร์ชั่น 3 ที่ alpha = 0.05 และ power = 0.80 ได้ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 คน

การสุ่มตัวอย่าง เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยเลือกจากพนักงานทุกคนที่กำลังทำงานอยู่ในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ที่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ (ห้องพักมากกว่า 100 ห้อง) จำนวน 1 แห่ง

โรงแรมขนาดกลาง (ห้องพักมากกว่า 30 ห้องไม่เกิน 100 ห้อง) จำนวน 1 แห่ง และโรงแรมขนาดเล็ก (มีห้องพักเดี่ยวต่ำกว่า 30 ห้อง) จำนวน 1 โรง จากโรงแรมที่สมัครเข้าร่วมเป็นโรงแรม Alternative Local Quarantine ของอำเภอเมืองกระบี่ ทั้งหมด 16 โรงแรม แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ สุ่มโดยการหยิบฉลากมาทั้งหมด 3 โรงแรมตามขนาด แบ่งเป็น ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ได้แก่ โรงแรมขนาดเล็กแห่งหนึ่งจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 32 คน โรงแรมขนาดกลางแห่งหนึ่งจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 50 คน และโรงแรมขนาดใหญ่แห่งหนึ่งจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 200 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยทั้งสิ้น 282 คน

เครื่องมือวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามออนไลน์ที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องด้วยการทดสอบสำหรับความน่าเชื่อถือในพนักงานโรงแรมเซ็นธารา แกรนด์ กระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ จำนวน 30 คน โดยมีค่า Cronbach's Alpha Coefficient เท่ากับ 0.82 การเก็บข้อมูลการทำวิจัยด้วยแบบสอบถามออนไลน์ โดยแต่ละชุดจะใช้เวลาในการตอบประมาณ 30 นาที แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) แบบสอบถามคุณสมบัติด้านประชากรหรือลักษณะทั่วไปส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างพนักงานโรงแรม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพการสมรส ศาสนา บุคคลที่อยู่อาศัยด้วย โรคประจำตัว สถานที่ทำงาน ตำแหน่งงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ลักษณะของงาน รายได้ต่อเดือน และการฉีดวัคซีนป้องกันการติดเชื้อโควิด-19 จำนวน 16 ข้อ 2) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวโรคโควิด-19 จำนวน 16 ข้อ 3) แบบทดสอบทัศนติเกี่ยวกับโรคโควิด-19 จำนวน 18 ข้อ แบ่งเป็น 5 ระดับ และ 4) แบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 จำนวน 16 ข้อ มีระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 4 ระดับ ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอ ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นไม่ประจำสม่ำเสมอ ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นบ้างเป็นครั้งคราว และไม่ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเลย

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สำหรับ Microsoft Windows version 18

สถิติเชิงพรรณนาถูกใช้เพื่ออธิบายค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพการสมรส ศาสนา โรคประจำตัว รายได้ต่อเดือน และการฉีดวัคซีนป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ความรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 ทัศนคติต่อโรคโควิด-19 และพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19

สถิติเชิงอนุมาน ผู้วิจัยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square Test) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส โรคประจำตัว และการฉีดวัคซีนป้องกันการติดเชื้อโควิด-19 และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ รายได้ต่อเดือนเฉลี่ย โดยใช้สถิติ Pearson correlation coefficient โดยใช้ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ $p<0.05$

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ยึดหลักจริยธรรมในทุกขั้นตอนโดยเสนอโครงร่างผ่านความเห็นชอบเพื่อขอการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ เลขที่ KBO-IRB 2021/22.2510 และการดำเนินการเพื่อให้มีคำยินยอมในเอกสารแสดงความยินยอมของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจะชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบ อธิบายให้เข้าใจว่าในการศึกษาครั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ที่จะร่วมตอบรับหรือปฏิเสธการตอบ และข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจะไม่ถูกเปิดเผย จะนำมาใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยจึงทำการเก็บข้อมูล

ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ จากกลุ่มตัวอย่างที่ยินดีเข้าร่วมในการวิจัยทั้งสิ้น 282 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.77 มีอายุเฉลี่ย 36.53 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมปลาย ร้อยละ 43.97 ถูมิลำเนาเป็น

คนจังหวัดกระบี่ ร้อยละ 50.71 สมรสแล้ว ร้อยละ 52.84 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 50.35 มีโรคประจำตัว ร้อยละ 13.83 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,853.53 บาท พนักงานกลุ่มตัวอย่างได้รับวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เข็มที่ 3 ร้อยละ 77.66 และพบว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 51.06 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 76.60 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 95.39 ดังแสดงในตารางที่ 1, 2, 3, 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	146	51.77
ชาย	136	48.23
อายุ (ปี) $\bar{X}$ = 36.53 S.D.= 7.962 Max = 55 Min = 15		
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	36	12.77
มัธยมปลาย	124	43.97
อนุปริญญา	41	14.54
ปริญญาตรี	76	26.95
ปริญญาโท	5	1.77
ภูมิลำเนา		
กระบี่	143	50.71
ภาคเหนือ	9	3.19
ภาคกลาง	11	3.90
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19	6.74
ภาคใต้	100	35.46
สถานภาพสมรส		
โสด	107	37.94
สมรส	149	52.84
หม้าย/หย่า/แยก	26	9.22
ศาสนา		
พุทธ	137	48.58
อิสลาม	142	50.36
คริสต์	3	1.07

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)(ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
1 – 10,000 บาท	117	41.49
10,001 – 20,000 บาท	128	45.39
20,001 บาทขึ้นไป	37	13.12
$\bar{X}$ = 15,853.53 S.D=14,689 Max=180,000 Min=5,000		
มีโรคประจำตัว		
เบาหวาน	6	15.38
ความดันโลหิตสูง	9	23.08
หัวใจ	2	5.13
ไขมัน	4	10.26
อ้วน	3	7.69
อื่นๆ (เช่น โรคกระเพาะอาหาร)	15	38.46
การฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019		
1 เข็ม	1	0.35
2 เข็ม	62	21.99
3 เข็ม	219	77.66

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของระดับคะแนนความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)

ระดับความรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง	144	51.06
ระดับปานกลาง	126	44.68
ระดับต่ำ	12	4.26
รวม	**282**	**100**
$\bar{X}$ =13.27 S.D=1.67 Max = 16 Min = 4		

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของระดับคะแนนทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)

ระดับทัศนคติเกี่ยวกับโรคโควิด-19	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง	216	76.60
ระดับปานกลาง	66	23.40
รวม	**282**	**100**
$\bar{X}$ =72.96 S.D = 7.68 Max = 88 Min = 47		

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของระดับคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)

ระดับพฤติกรรมป้องกันโรคโควิด-19	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง	269	95.39
ระดับปานกลาง	13	4.61
รวม	**282**	**100**

$\bar{x}$ =57.84 S.D=5.27 Max=64 Min=35

ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 กับปัจจัยส่วนบุคคล และระดับพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 และระดับคะแนนทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi – Square Test) ดังแสดงในตารางที่ 5 และตารางที่ 6 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine จังหวัดกระบี่ (p-value = 0.007) ศาสนามีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine จังหวัดกระบี่ (P-value = 0.027) และระดับทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine จังหวัดกระบี่ (p-value <0.01) และเพศมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine จังหวัดกระบี่ (p-value = 0.007)

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้การป้องกันโรคโควิด-19 และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ระดับความรู้การป้องกันโรคโควิด-19				
	ต่ำ จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	สูง จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p-value
เพศ				9.896	0.007
ชาย	11(8.09)	61 (44.85)	64 (47.06)		
หญิง	1 (0.68)	65 (44.52)	80 (54.80)		
ระดับการศึกษาสูงสุด					0.216*
ต่ำกว่าปริญญาตรี	11 (5.47)	86 (42.79)	104 (51.74)	3.062	
ปริญญาตรีขึ้นไป	1 (1.24)	40 (49.38)	40 (49.38)		
สถานภาพสมรส					0.723*
โสด	5 (4.67)	50 (46.73)	52 (48.60)	2.067	
สมรส/อยู่ด้วยกัน	7 (4.38)	71 (44.37)	82 (51.25)		
หม้าย/หย่า/แยก	0	5 (33.33)	10 (66.67)		
ศาสนา					0.027*
พุทธ	7 (5.11)	50 (36.50)	80 (58.39)	7.255	
อื่นๆ (อิสลาม คริสต์)	5 (3.45)	76 (52.41)	64 (44.14)		

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้การป้องกันโรคโควิด-19 และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)(ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ระดับความรู้การป้องกันโรคโควิด-19				
	ต่ำ จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	สูง จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p-value
ได้รับวัคซีน					0.203*
1-2 เข็ม	3 (4.76)	22 (34.92)	38 (60.38)	3.187	
3 เข็มขึ้นไป	9 (4.11)	104 (47.49)	106 (48.40)		
โรคประจำตัว					0.357
มี	1 (2.56)	14 (35.90)	24 (61.54)	2.058	
ไม่มี	11 (4.53)	112 (46.09)	120 (49.38)		
ระดับทัศนคติ					<0.001
ต่ำถึงปานกลาง	8 (11.94)	40 (59.70)	19 (28.36)	25.506	
สูง	4 (1.86)	86 (40.0)	125 (58.14)		
ระดับพฤติกรรม				0.449	0.799
ต่ำถึงปานกลาง	1 (7.70)	6 (46.15)	6 (46.15)		
สูง	11 (4.09)	120 (44.61)	138 (51.30)		

*Fisher's Exact Test

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ระดับทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19			
	ต่ำถึงปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	สูง จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p-value
เพศ			7.359	0.007
ชาย	42 (30.88)	94 (69.12)		
หญิง	25 (17.12)	121 (82.88)		
ระดับการศึกษาสูงสุด				0.011
ต่ำกว่าปริญญาตรี	56 (27.86)	145 (72.14)	6.500	
ปริญญาตรีขึ้นไป	11 (13.58)	70 (86.42)		
สถานภาพสมรส				0.580
โสด	29 (27.10)	78 (72.90)	1.091	
สมรส/อยู่ด้วยกัน	35 (21.88)	125 (78.12)		
หม้าย/หย่า/แยก	3 (20.0)	12 (80.0)		

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ของกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)(ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ระดับทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19			
	ต่ำถึงปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	สูง จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p-value
ศาสนา			0.188	0.664
พุทธ	31 (22.63)	106 (77.37)		
อื่นๆ (อิสลาม คริสต์)	36 (24.83)	109 (75.17)		
ได้รับวัคซีน			0.106	0.745
1-2 เข็ม	14 (22.22)	49 (77.78)		
3 เข็มขึ้นไป	53 (24.20)	166 (75.80)		
โรคประจำตัว				
มี	8 (20.51)	31 (79.49)	0.263	0.608
ไม่มี	59 (24.28)	184 (75.72)		
ระดับความรู้				
ต่ำ	8 (66.67)	4 (33.33)	25.506	<0.001
ปานกลาง	40 (31.75)	86 (68.25)		
สูง	19 (13.20)	125 (86.80)		
ระดับพฤติกรรม			1.626	0.202
ต่ำถึงปานกลาง	5 (38.46)	8 (61.54)		
สูง	62 (23.05)	207 (76.95)		

จากตารางที่ 7 ในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน Pearson correlation coefficient ระหว่างคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 กับปัจจัยส่วนบุคคล และคะแนนเฉลี่ยความรู้และทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำมาก กับพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine จังหวัดกระบี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r_s = 0.126) หมายความว่าพนักงานที่มีอายุเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีพฤติกรรมในการป้องกันโรคโควิด-19 เพิ่มขึ้นได้อีกเล็กน้อย และอายุมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับรายได้ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine จังหวัดกระบี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r_s = 0.399) หมายความว่าอายุที่เพิ่มมากขึ้น จะมีอายุการทำงานนานขึ้น รายได้รายเดือนจึงสูงขึ้นตามไปด้วย

ความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r_s = 0.325) หมายความว่าหากพนักงานมีความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 มากขึ้น แล้วพนักงานในโรงแรมก็จะมีทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 เพิ่มขึ้นได้อีกเล็กน้อย และความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับรายได้ของพนักงานในโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r_s = 0.129) หมายความว่าหากพนักงานมีความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 มากขึ้น แล้วพนักงานในโรงแรมก็มีรายได้เพิ่มขึ้นได้อีกเล็กน้อย

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน รายได้ต่อเดือน และคะแนนความรู้ และทัศนคติการป้องกันโรคโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่างพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (n = 282)

n = 282	พฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19	ความรู้การป้องกันโรคโควิด-19	ทัศนคติการป้องกันโรคโควิด-19	อายุ	รายได้ต่อเดือน
พฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19	1	0.086	0.036	0.126*	0.077
ความรู้การป้องกันโรคโควิด-19	0.086	1	0.325**	0.074	0.129*
ทัศนคติการป้องกันโรคโควิด-19	0.036	0.325**	1	0.033	0.112
อายุ	0.126*	0.074	0.033	1	0.399**
รายได้ต่อเดือน	0.077	0.129*	0.112	0.399**	1

*p<0.05, **p<0.01

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นสำคัญซึ่งจะนำเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระดับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง อภิปรายได้ว่า การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ซึ่งเป็นโรคอุบัติใหม่ที่เพิ่งพบครั้งแรกในช่วงปลายปี 2019 นั้น การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารซึ่งมีอยู่มากมายอาจแตกต่างกันไป สำหรับกลุ่มพนักงานโรงแรมนั้นด้วยเป็นการทำงานในสถานประกอบการที่ต้องให้บริการและสัมผัสใกล้ชิดกับกลุ่มคนต่างๆ อีกทั้งสถานประกอบการได้สมัครใจเข้าร่วมเป็นสถานที่กักกันที่ทางราชการกำหนด จึงอาจทำให้พนักงานมีความสนใจศึกษาข้อมูลความรู้ต่างๆ ของโรคโควิด-19 เพิ่มมากขึ้น มีทัศนคติในการป้องกันตนเองเพิ่มขึ้นและ มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองอย่างเคร่งครัด นอกจากนั้นการสื่อสารข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขตลอดระยะเวลาที่มีการระบาดของโรคโควิด 19 ได้แก่ การสวมใส่หน้ากากอนามัย การเว้นระยะห่างทางสังคม (Social distancing) การรับประทานอาหารที่ปรุงสุกใหม่ การล้างมือบ่อยๆ เพื่อลดเชื้อโรคและป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรค การไม่ใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้ประชาชนมีพฤติกรรมการป้องกันโรคและภัยสุขภาพเป็นไปอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นมาตรการที่ใช้ได้ผลเป็นอย่างดีในสภาวะที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่สามารถแพร่กระจายผ่านการสัมผัสใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อ[6] ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พนักงานโรงแรมสามารถจดจำและนำไปปฏิบัติได้ดี

สำหรับในด้านปัจจัยส่วนบุคคล เพศมีความสัมพันธ์กับระดับคะแนนเฉลี่ยของความรู้และทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยเพศหญิงจะมีคะแนนเฉลี่ยทั้งความรู้และทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 สูงกว่าในเพศชาย ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รวิ ถิ่นปรีเปรมงาม[7] ได้ศึกษาความรู้และพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ในนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการศึกษา พบว่า เพศไม่ส่งผลต่อระดับคะแนนเฉลี่ยของความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคโควิด-19 อาจเป็นเพราะจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาไม่มากพอ และการทำกิจกรรมต่างๆ ในสถานที่สาธารณะ โดยเฉพาะเป็นกิจกรรมร่วมกับเพื่อนนักศึกษาวัยเดียวกันทำให้การป้องกันตนเองตามวิถีใหม่ (new normal) ไม่สามารถปฏิบัติได้ เช่น การรวมตัวกันเพื่อทบทวนหนังสือหรือจัดทำรายงานแล้วมีเปิดหน้ากากรับประทานขนมร่วมกัน ยังคงมีการรวมตัวกันเพื่อพบปะสังสรรค์ยามเวลาว่าง ซึ่งแตกต่างกับการศึกษาในครั้งนี้ด้วยในเหตุผลใน

ด้านคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานโรงแรมที่จบการศึกษาแล้ว มีหน้าที่การงาน มีความรับผิดชอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นงานบริการที่พบปะผู้คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่เป็นพนักงานแผนกต้อนรับ ซึ่งน่าจะเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่สนับสนุนในประเด็นนี้

และพบว่าระดับการศึกษาของพนักงานโรงแรมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 อาจเพราะเป็นความรู้ที่จำเป็นต้องใช้การป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 มีช่องทางที่หลากหลายในการค้นหาและสืบค้น อีกทั้งแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือของภาคส่วนราชการได้มีออกแบบและถ่ายทอดความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมและเข้าใจง่ายแก่กลุ่มประชาชนทั่วไปที่มีความหลากหลายเรื่องระดับการศึกษาสามารถเข้าใจได้ตรงกัน และพบว่าระดับความรู้ในการป้องกันโรคโควิด-19 มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 โดยพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจะมีระดับทัศนคติที่สูงด้วย อาจเนื่องมาจากการเข้าถึงแหล่งความรู้และจากหน้าที่การงานที่สูงขึ้นตามระดับการศึกษาที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ทั้งด้านบริการลูกค้า และดูแลลูกน้องเพื่อนร่วมงานในสายงานที่รับผิดชอบส่งผลให้ทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 สูงขึ้นตามระดับการศึกษาได้

อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมในการป้องกันโรคโควิด-19 กับความรู้และทัศนคติในการป้องกันโรคโควิด-19 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธานี กล่อมใจ[8] ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับพฤติกรรมการป้องกันตนเองของประชาชนจากการติดเชื้อไวรัสโคโรน่าสายพันธุ์ใหม่ 2019 ซึ่งอาจเกิดจากความรู้ที่เกี่ยวข้องกับโรคโควิด 19 ในด้านต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงตลอด ความรู้ที่สูงอยู่ในเรื่องนั้นๆ อาจเปลี่ยนไป และล้าสมัยได้ อีกทั้งความรู้เพียงอย่างเดียว ก็ไม่อาจเพียงพอที่จะสนับสนุนการปฏิบัติตามความรู้นั้น ซึ่งอาจเกิดจากตัวแปรอื่นที่ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องส่งเสริมกันจึงจะสามารถปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านั้น หรือเปลี่ยนพฤติกรรมเหล่านั้น เช่น ความเคยชินในการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านั้นมาก่อนของพนักงาน หรือพฤติกรรมป้องกันไม่ได้เกิดจากเพียงแค่ความรู้และทัศนคติแต่อาจเป็นความระมัดระวังตัวเองในการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งจัดเป็นพื้นที่ของการระบาดมีการรับรู้ความเสี่ยง โดยพนักงานที่มีการรับรู้ถึงความเสี่ยงมักจะเตรียมการในการป้องกันตนเองจากโรคโควิด -19

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า พนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ มีความรู้ และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับสูง ดังนั้น หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine จังหวัดกระบี่ เข้ามามีส่วนร่วม ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสาร รวมถึงร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานเกี่ยวกับโรคโควิด-19 ของภาคราชการด้านการท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามควรมีการศึกษาถึงจำนวนการเจ็บป่วยและผลกระทบที่เกิดจากโรคโควิด-19 ในการดำเนินชีวิตของพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine และประชาชนว่ามีผลกระทบอย่างไร และมีการปรับตัวเท่าทันหรือไม่ และควรจะมีการวิจัยและพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 โดยเน้นเรื่องความรู้เรื่องเกี่ยวกับโรคโควิด-19 และการพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 รวมทั้งมีการศึกษาติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันโรคที่ดี

ข้อจำกัดในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาในโรงแรม Alternative Local Quarantine ของอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่เท่านั้น ควรมีการศึกษาในโรงแรม Alternative Local Quarantine ในอำเภออื่นๆ ในจังหวัดกระบี่ เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 กับความรู้และพฤติกรรมการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคโควิด-19 ของพนักงานกับตัวแปรปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของโรงแรมที่แตกต่างกัน รวมถึงประเด็นอื่นๆ เช่น การศึกษาวิเคราะห์ต้นทุนในการป้องกันโรคโควิด 19 ของโรงแรม เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าของและผู้จัดการโรงแรม รวมถึงพนักงานในโรงแรม Alternative Local Quarantine (ALQ) อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ที่ให้ความร่วมมือจนงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. Department of Disease Control, Ministry of Public Health. Coronavirus disease 2019 (COVID-19); 2020.
2. Department of Disease Control, Ministry of Public Health. Report on the situation of COVID-19 in Thailand at 24 April 2021; 2021.
3. The Krabi Centre for COVID-19 Situation Administration. Krabi Provincial Public Health Office. Report on the situation of COVID-19 in Krabi at 24 April 2021; 2021.
4. Krabi Provincial Tourism and Sports Office. Krabi Tourism Statistics for 2021; 2021.
5. Krabi Provincial Public Health Office. Environmental Management Audit in a hotel context; 2020.
6. Imad A. Moosa. The effectiveness of social distancing in containing Covid-19. Appl Econ (Internet). 2023 (cited 2023 Aug 27). Available from: https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/00036846.2020.1789061
7. Thinpreeprame R, Sirijaroonwong U, Silangam W. Knowledge and preventive behavior from new coronavirus species infection. Bachelor's Thesis, Faculty of Public Health and Environment Department of Occupational Health and Safety, Mahidol University; 2021-2.
8. Klomjai T, Kawjaiboon J, Chatchavarat T. Knowledge and prevention behavior of Coronavirus disease 2019 (COVID-19) infection among people. Boromarajonani College of Nursing, Phayao; 2020.